

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 februari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0577
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0784/SA

Verzoekende partij de heer **Mark HERTSENS**, wonende te 2520 Emblem, Ten Velde 32

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 juli 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 juni 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvragers tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 24 maart 2016 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de heer Ken Verstraeten en mevrouw Natasha Storms (hierna: de aanvragers) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor erfafscheidingen in voor- en achtertuin op een perceel gelegen te 2520 Ranst, Ten Velde nummer 33, met als kadastrale omschrijving Emblem, afdeling 4, sectie C, nummer 241 Z.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing werd aanvankelijk ingediend door twee verzoekende partijen.

In het kader van de vereenvoudigde procedure oordeelde de Voorzitter bij arrest van 14 februari 2017 met nummer RvVb/S/1617/0579 dat het ingediende beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is in hoofde van mevrouw MICHOLT aangezien geen rolrecht werd betaald. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging werd met hetzelfde arrest als klaarblijkelijk onontvankelijk verworpen wegens gebrek aan uiteenzetting van de redenen die de gevraagde schorsing hoogdringend maken.

2.

De verzoekende partij dient tijdig een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 januari 2018.

De heer Mark HERTSENS voert het woord als verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De aanvragers dienen op 1 december 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor erfafscheidingen in voor- en achtertuin op een perceel gelegen te Emblem, afdeling 4, sectie C, nummer 241 Z.

Uit de feitelijke gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag een regularisatie betreft van reeds uitgevoerde werken.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling '101/04210' van 7 september 2009.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 januari 2016 tot en met 3 februari 2016, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst verleent op 4 februari 2016 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 24 maart 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers. Het college beslist:

“ ...

Motivering:

(...)

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 5 januari 2016 tot 3 februari 2016. Er werden een bezwaarschrift ingediend.

(...)

Bijkomende motivering

De aanvraag gaat over de regularisatie van het plaatsen van erfscheidingen tegen de perceelsgrenzen. De verkavelingsvoorschriften bepalen dat de afsluiting in het verlengde van de scheidsmuur in gevelsteen moeten opgetrokken worden, terwijl de aanvrager deze in hout wil plaatsen en dit rondom de hele achtertuin. Ook wordt een afwijking van de verkavelingsvoorschriften gevraagd voor de hoogte van de erfscheidingen in de voor- en zijtuin: in plaats van 0,40 meter worden deze tot op een hoogte van 1 meter gebouwd. Beperkte afwijkingen van de voorschriften zijn vergunbaar overeenkomstig artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is hiervoor vereist.

Er werd echter een bezwaar ingediend, waar rekening mee moet gehouden worden in de beoordeling. De verkavelingsvoorschriften worden bij voorkeur gevolgd. Het bezwaar vraagt om de groene omgeving zo goed mogelijk in stand te houden. Bovendien hinderen afsluitingen in de voortuinstrook het zicht op de straat, waardoor onveilige situaties kunnen ontstaan. Aangezien er een haag voorzien wordt tegen de perceelsgrens, zal deze de privacy voldoende kunnen beschermen. Het is niet nodig om af te wijken van de voorschriften.

(...)

Besluit:

Enig artikel:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning aan Ken Verstraeten, Ten Velde 33 in 2520 Emblem, om erfscheidingen in voor en achtertuin te regulariseren aldaar.

...

Tegen deze beslissing tekenen de aanvragers op 14 april 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 juni 2016 om dit beroep voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. Hij adviseert:

“
...

PSA: voorstel tot voorwaardelijke vergunning

- Niet in overeenstemming met verkavelingsvoorschriften (materiaal en hoogte)
- Mogelijkheid tot geldige afwijking -> voorwaarde: hoogte in voor- en zijtuin dient beperkt te worden tot 0.60m
- Hout is een volwaardig en duurzaam alternatief voor (gevel)steen

(...)

(2) Er kan op een geldige manier worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling (artikel 4.4.1 VCRO), mits het opleggen van voorwaarden: De hoogte van de tuinafsluiting in de voortuinstrook en zijtuinstrook dient te worden beperkt tot 0.60m.

(...)

De voorgestelde afwijkingen (materiaalgebruik en hoogtes) overschrijden het toepassingsgebied van art. 4.4.1. niet (mits het opleggen van voorwaarden). De afwijking geeft geen aanleiding tot een oneigenlijke wijziging van de verkaveling.

. Hoogtes:

De verkaveling legt op dat afsluitingen in de voortuin en zijtuin (zichtbaar vanop straat) een maximum hoogte dienen te hebben van 0.40m, uitgevoerd in gevelsteen. Het plan (bijgebracht in beroepsprocedure) bevat langsheen de rechterperceelsgrens in de voortuinstrook en de zijtuinstrook (zichtbaar vanop straat) 4 verschillende hoogtes van houten afsluiting, nl. 0.60m, 1.00m, 1.40m en 2.00m. Op de linkerperceelsgrens heeft de afsluiting een hoogte van 0.60m. Het afwijken van de opgelegde hoogte met 20 cm (van 0.40m naar 0.60m) kan beschouwd worden als een beperkte afwijking, die geen afbreuk doet aan de essentiële gegevens van de verkaveling. De zichtbaarheid blijft nog steeds gegarandeerd, een afsluiting met hoogte van 0.60m zorgt nog steeds voor een open en overzichtelijk beeld van de voortuin/zijtuin.

De voorgestelde 1.00m, 1.40m en 2.00m bevatten een te groot hoogteverschil t.o.v. de opgelegde 0.40m en zullen voor een breuk in het vooropgestelde straatbeeld zorgen. Ook de zichtbaarheid is niet meer gegarandeerd.

Indien een vergunning wordt verleend, dient als voorwaarde te worden opgelegd dat de hoogte van de afsluiting in de voortuin en zichtbare zijtuinstrook beperkt dient te blijven tot max. 0.60m.

De hoogte van 2.00m in de achtertuin is in overeenstemming met de geldende voorschriften.

9. GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING: voorwaardelijk OK

Toelichting

De aanvraag is gelegen in een gebied dat wordt geordend door een goedgekeurde verkaveling. De geldende voorschriften worden geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Van de voorgeschreven hoogte en het materiaalgebruik kan op een geldige wijze afgeweken worden, mits het opleggen van een voorwaarde.

Omgeving

De aanvraag is gelegen in een goedgekeurde verkaveling, Ten Velde 33, een zijstraat van de Ranststesteenweg. Het perceel bevat een half-open bebouwing, met perceelsafmetingen van circa 10.3m x 39.5m. De woning bestaat uit 2 bouwlagen + zadeldak.

Visueel-vormelijke aspecten: OK

- Het voorgestelde materiaalgebruik in hout is een aanvaardbaar alternatief voor de opgelegde gevelsteen of groenaanplanting

Hinderaspecten: voorwaardelijk OK

- In de vergunning wordt opgelegd dat de hoogte van de afsluiting in de voortuin- en zijtuinstrook dient beperkt te worden tot 0,60m, en dit om de zichtbaarheid te garanderen

(...)

Beslissing:

- voorwaardelijke vergunning: de hoogte van de tuinafsluiting in de voortuinstrook en zijtuinstrook mag maximum 0.60m bedragen, zoals in rood aangeduid op het plan.

...

Na de hoorzitting van 14 juni 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 16 juni 2016 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

De deputatie sluit zich hoofdzakelijk aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 9 juni 2016 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

(...)

3. OMSCHRIJVING EN HISTORIEK VAN DE AANVRAAG

Omschrijving

De aanvraag betreft het plaatsen van een houten tuinafsluiting in de voor-, zij- en achtertuin. De hoogtes van de tuinafsluiting variëren van 0.60m (voortuinstrook) tot 2.00m (achtertuin).

5. ARGUMENTATIE BEROEPER

Ken - Natasha Verstraeten - Storms

- *De hoogte van de palen in de voor- en zijtuinstrook kunnen aangepast worden zodat ze nog lager komen. In de zijtuinstrook wordt trapsgewijs gewerkt. Deze hoogtes zouden niemand mogen storen, aangezien de platen van 2m hoog verder naar achter liggen dan vorige aanvraag.*
- *Privacy: houten planken biedt meer privacy dan niet groeiende haag. Kinderen lopen gewoon door haag.*
- *Veiligheid: afscheiding vooraan wordt verlaagd tot 60cm, zodat er nog steeds over gezien kan worden. Een haag groeit en takken steken naar alle kanten: niet altijd een even goed zicht op, straatkant of spelende kinderen. Houten afscheiding zorgt voor één duidelijk, open zicht en veroorzaakt geen schade aan wagen.*
- *Groen: haag wordt niet onderhouden. Haag staat ook foutief ingeplant (0.5m van scheidingslijn). Haag heeft maar halve dag zonlicht nodig en kan perfect in combinatie staan met voorgestelde afscheiding.*
- *Voorbeelden worden gegeven van tuinafscheidingen in andere voortuinen, die hoger zijn.*
- *Dossier bevat plan waarop de trapsgewijze tuinafsluiting wordt aangegeven.*

(...)

8. OPENBAAR ONDERZOEK

De aanvraag werd openbaar gemaakt.

Tijdens het openbaar onderzoek werd er 1 bezwaarschrift ingediend, waarin samengevat de volgende bezwaren worden aangehaald:

- *De werken werden reeds uitgevoerd zonder vergunning.*
- *De aanvrager heeft een parkeerplaats aangelegd op openbaar domein, zonder vergunning.*
- *Voor de veiligheid van spelende kinderen in de voortuinen en op straat is een dichte, hoge afsluiting ontoelaatbaar.*
- *Houten muren laten geen (zon)licht door naar de aanwezige beplanting.*
- *Houten muren zijn niet in harmonie met de omgeving (overal draadafsluiting en/of haag waardoor het groen primeert).*
- *Ter hoogte van het terras kan omwille van de privacy de draad wel tijdelijk bedekt worden, totdat de (bestaande) haag volgroeid is, maar geen houten muren.*

De inhoudelijke behandeling van de bezwaren wordt verder in dit verslag opgenomen.

9. BEOORDELING

(...)

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende verkavelingsvoorschriften.

De aanvraag is gelegen binnen een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling (101/0421), goedgekeurd op 7 september 2009.

De voorschriften omtrent erfscheidingen betreffen:

- In de voortuinstrook: muurtje in gevelsteen, waarvan de hoogte 0.40m niet overschrijdt.*
- In de zijtuinstrook: zichtbaar vanop openbare weg: muurtje in gevelsteen hoogte 0.40m -niet zichtbaar vanop openbare weg: muur in baksteen hoogte 2m.*
- In de strook voor binnenplaatsen en tuinen: bij gekoppelde bebouwing: een afsluitingsmuur in baksteen in het verlengde van de scheidingsmuur met een max. hoogte van 2m.*
- Groenblijvende hagen en draadafsluiting met groen genieten de voorkeur.*

De voorgestelde tuinafsluiting wordt uitgevoerd in hout met verschillende hoogtes, van 0.60m tot 2.00m.

Er kan op een geldige manier worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling (artikel 4.4.1 VCRO), mits het opleggen van voorwaarden: De hoogte van de tuinafsluiting in de voortuinstrook dient te worden beperkt tot 0.60m, de hoogte van de tuinafsluiting in de zijtuinstrook dient te worden beperkt tot 2.00m.

Artikel 4.4.1. bepaalt dat in een vergunning, na openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen toegestaan worden op verkavelingsvoorschriften m.b.t. o.a. de afmetingen van constructies en gebruikte materialen.

De afwijkingmogelijkheid is een uitzonderingsmaatregel en moet dan ook restrictief worden toegepast. De afwijking mag geen oneigenlijke wijziging van de verkavelingsvergunning geven en mag geen afbreuk doen aan de essentiële gegevens van het plan. De afwijking mag ook niet strijdig zijn met de goede ruimtelijke ordening.

De voorgestelde afwijkingen (materiaalgebruik en hoogtes) overschrijden het toepassingsgebied van art. 4.4.1. niet (mits het opleggen van voorwaarden). De afwijking geeft geen aanleiding tot een oneigenlijke wijziging van de verkaveling.

Hoogtes:

De verkaveling legt op dat afsluitingen in de voortuin en zijtuin (zichtbaar vanop straat) een maximum hoogte dienen te hebben van 0.40m, uitgevoerd in gevelsteen. Het plan (bijgebracht in beroepsprocedure) bevat langsheen de rechterperceelsgrens in de voortuinstrook en de zijtuinstrook (zichtbaar vanop straat) 4 verschillende hoogtes van houten afsluiting, nl. 0.60m, 1.00m, 1.40m en 2.00m. Op de linkerperceelsgrens heeft de afsluiting een hoogte van 0.60m.

Op foto's, aangebracht door de vergunningsaanvrager tijdens de hoorzitting, wordt duidelijk aangetoond dat op de rechterperceelsgrens, in de zijtuinstrook, recentelijk een nieuwe tuinafsluiting werd geplaatst door de rechterburen, met een hoogte van 2.00m.

Het afwijken van de opgelegde hoogte met 20 cm (van 0.40m naar 0.60m) in de voortuinstrook kan beschouwd worden als een beperkte afwijking, die geen afbreuk doet aan de essentiële gegevens van de verkaveling. De zichtbaarheid blijft nog steeds gegarandeerd, een afsluiting met hoogte van 0.60m zorgt nog steeds voor een open en overzichtelijk beeld van de voortuin.

Een tuinafsluiting van 2.00m in de zijtuinstrook is ook aanvaardbaar, gelet op de beperkte zichtbaarheid hiervan, naar analogie met de afsluiting van de rechterburen.

De hoogte van 2.00m in de achtertuin is in overeenstemming met de geldende voorschriften.

Materiaalgebruik:

Het voorgestelde materiaalgebruik voor de afsluiting is hout. De verkaveling schrijft voor dat de afsluiting in de voor- en zijtuinstrook (zichtbaar vanop openbare weg) gevelsteen dient te zijn, voor de achter- en zijtuinstrook (niet zichtbaar vanop openbare weg) is baksteen toegelaten. Verder wordt gesteld dat groenblijvende hagen en draadafsluiting met groen de voorkeur genieten.

Hout kan beschouwd worden als een kwalitatief en duurzaam alternatief voor (gevel)steen en is een natuurlijk materiaal dat thuis hoort binnen de inrichting van een tuinzone.

Nog niet alle loten van de verkaveling werden reeds bebouwd. Ook niet alle tuinafsluitingen werden voltooid. Er is dus nog geen duidelijk beeld van veel voorkomende materialen, hoogtes, ...

Het uitvoeren van de tuinafsluiting in hout zal het bestaande én toekomstige straatbeeld geenszins schaden.

(...)

De aanvraag kan in overeenstemming worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De aanvraag is gelegen in een gebied dat wordt geordend door een goedgekeurde verkaveling. De geldende voorschriften worden geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Van de voorgeschreven hoogte en het materiaalgebruik kan op een geldige wijze afgeweken worden, mits het opleggen van een voorwaarde.

De aanvraag is gelegen in een goedgekeurde verkaveling, Ten Velde 33, een zijstraat van de Ransttesteenweg. Het perceel bevat een half-open bebouwing, met perceelsafmetingen van circa 10.3m x 39.5m. De woning bestaat uit 2 bouwlagen + zadeldak.

Het voorgestelde materiaalgebruik in hout is een aanvaardbaar alternatief voor de opgelegde gevelsteen of groenaanplanting.

BESLUIT

(...)

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de in rood aangepaste plannen, onder de volgende voorwaarden:

De hoogte van de tuinafsluiting in de voortuinstrook mag maximum 0.60 meter bedragen. In de zijtuinstrook mag de tuinafsluiting maximum 2.00 meter bedragen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op vermeende onjuistheden in de neergelegde stukken van de aanvragers en in de redenering van de verwerende partij. Verder tracht zij de argumentatie uit de bestreden beslissing op meerdere punten te weerleggen.

1.1

De verzoekende partij wijst vooreerst op een overweging in de bestreden beslissing, waarbij verwezen wordt naar een op de hoorzitting door aanvragers aangebrachte foto. De bestreden beslissing omschrijft het stuk als een foto van de 2 meter hoge draadafsluiting met zeil van de verzoekende partij, geplaatst in haar zijtuinstrook. Zij betwist in essentie de hoogte van deze draadafsluiting die maar 1,80 meter hoog zou zijn. Verder benadrukt zij dat deze 'groene' draadafsluiting zich in de zijtuin en achtertuin bevindt en dus niet in de voortuin. Zij vervolgt dat de houten scheidingswand van de aanvragers op die wijze 20 cm. boven haar draadafsluiting zal uitsteken, wat op meerdere vlakken (visueel, lichtinval, waardevermindering, gebruiksgenot van het eigen perceel, ...) hinder met zich zal meebrengen. Tevens merkt zij op dat het geplaatste zeil een tijdelijk karakter heeft (tot er sprake is van een volgroeide haag) en geplaatst is op vraag van de burens omwille van privacy-redenen. Dit zeil zou echter de groei van de haag negatief

beïnvloeden. De haagafsluiting zou ook de voorkeur van de gemeente en het college van burgemeester en schepenen genieten, alsook harmonie met de omgeving teweeg brengen.

1.2

De verzoekende partij wijst er op dat ook de argumentatie van de beroeper, zijnde de aanvrager, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, geen correcte weergave van de feiten omvat. Zij bespreekt deze argumentatie puntsgewijs en voorziet deze vervolgens van commentaar.

1.3

De verzoekende partij voert verder in essentie aan dat het beoordelingsluik van de bestreden beslissing foutieve interpretaties vertoont. Zo begrijpt de verzoekende partij niet waarom de overeenstemming met de planologische bestemming wordt aangegrepen om de afwijkingen te motiveren. Deze planologische overeenstemming is volgens haar immers niet relevant.

De verzoekende partij voert verder aan dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de geldende verkavelingsvoorschriften. Er werd niet of onvoldoende rekening gehouden met de voorschriften voor gekoppelde woningen en niet-gekoppelde woningen en de zichtbaarheid van de scheiding in de zijtuinstrook vanaf de openbare weg. Zij voelt zich hierin gesteund door de "Stedenbouwkundig ambtenaar van Ranst". De verzoekende partij stelt dat artikel 4.4.1 van VRCO beperkt van toepassing is, waardoor er niet kan worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften.

1.4

De verzoekende partij wijst er op dat de mogelijkheid om in de strook voor binnenplaatsen en tuinen een afsluitingsmuur in baksteen toe te laten in het verlengde van de scheidingsmuur en met een maximumhoogte van 2 meter enkel bestaat voor gekoppelde woningen. Zij leidt hieruit af dat een muur van 2 meter hoogte in de achtertuin enkel mogelijk lijkt aan de gekoppelde kant, wat hier niet het geval is. De verzoekende partij stelt verder dat de afsluiting zichtbaar is vanop de openbare weg, aangezien de garages in de achtertuin zijn aangelegd. Zij besluit dan ook dat er geen sprake is van een scheidingsmuur in gevelsteen die vervangen kan worden door een houten muur. Zij haalt verder aan dat de voorschriften groenblijvende hagen en/of een draadafsluiting voorschrijven. In de beoordeling wordt volgens de verzoekende partij nog gesteld dat het toekomstige straatbeeld nog niet bepaald kan worden. Nochtans zijn volgens haar 90% van alle tuinafsluitingen conform geplaatst en zijn alle geplaatste tuinafsluitingen een 'groen' — draad afsluiting.

Verder begrijpt de verzoekende partij niet waarom de schutting in de voortuinstrook vergund wordt met een maximumhoogte van 0,6 meter, terwijl de voorschriften 0,4 meter voorschrijven. Tot een hoogte van 1 meter wordt een afsluiting volgens haar aanvaardbaar geacht voor beplantingen, hogere afsluitingen zouden daarentegen de veiligheid in het gedrang brengen (omwille van een slechtere zichtbaarheid bij in- en uitrijden). Ze haalt verder ook met betrekking tot de voortuin aan dat de verkaveling voor 90% voltooid is. 5% procent zou hierbij geopteerd hebben voor een verhoogde groenafsluiting in de voortuin. Volgens haar is de verantwoording voor het optrekken van de hoogte dan ook niet correct. De afwijking van voorschriften door anderen kan volgens de verzoekende partij bovendien niet gebruikt worden om een eigen afwijking te rechtvaardigen. Verder stelt zij dat er bezwaar is aangetekend en dat er een weigering van het college van burgemeester en schepenen aanwezig is.

Met betrekking tot de zijtuinstrook stelt de verzoekende partij dan weer dat indien, zoals ter zake het geval, de afsluiting goed zichtbaar is vanaf de openbare weg, enkel een gevelmuur van 0,40

meter is toegelaten. Zij stelt begrip op te kunnen brengen voor de motivatie om het opgelegde materiaal gevelsteen te vervangen door hout en betonnen platen omwille van het landelijke karakter. Zij kan zich evenwel niet vinden in de motivatie naar analogie met haar eigen, wettige, afsluiting ter verantwoording van een 2 meter hoge afsluiting. De verzoekende partij wijst op de visuele en andere hinder die dergelijke afsluiting met zich meebrengt. Het zeil dat de verzoekende partij heeft geplaatst, kan volgens haar bovendien niet dienen ter verantwoording van de houten afsluiting. Het zeil is er immers maar tijdelijk geplaatst, tot de haag volgroeid is en werd louter geplaatst omwille van de privacy-bezwaren van de aanvrager.

1.5

De verzoekende partij begrijpt niet waarom er zo sterk wordt afgeweken van de voorschriften, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen in (waarbij zij onder andere de voorkeur voor groen blijvende beplanting of draadafsluiting, het landelijk karakter, de afwijking van de bouwvoorschriften en de hinder voor de burens als mogelijke verantwoordende redenen aangeeft). Zij stelt alle nadelen te moeten dragen (gebruiksgenot van de tuin, een nadelige visueel-vormelijk element), enkel om te voldoen aan het visueel-vormelijke element van de burens. In het feit dat een houten muur een goed alternatief is voor de voorgeschreven gevelsteen, kan zij zich nog vinden. Elders stelt zij evenwel deze redenering niet te volgen, aangezien hun woningen niet gekoppeld zijn.

1.6

Verzoekende partij besluit dat de huidige vergunning afgeleverd werd op basis van foutieve gegevens en de beoordelingen onvoldoende beargumenteerd zijn. Verder wordt er volgens de verzoekende partij geen respect getoond voor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en wordt er geen rekening gehouden met alle negatieve gevolgen. Daarenboven werd de verzoekende partij nooit gehoord in het dossier. Volgens haar wordt er dan ook enkel ernstig afgeweken van de bouwvoorschriften om de aanvragers te kunnen laten genieten van een visueel-vormelijk element. Dit lijkt haar onvoldoende en onrechtvaardig, temeer zij hiervan de hinder moet dragen.

De verzoekende partij vraagt de vergunning en afwijkingen te weigeren voor de afsluiting aan haar zijde en de voorkeur van het gemeentebestuur voor een 'groene' draad-afsluitingen te volgen.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota in.

3.

3.1

De verzoekende partij handhaaft in haar toelichtende nota haar argumentatie zoals verwoord in haar inleidend verzoekschrift. Verder voert ze nog aan dat de verwerende partij de voorschriften omtrent de erfscheiding maar beperkt vermeldt en in haar redenering geen onderscheid maakt tussen de zijtuinstrook en de strook voor binnenplaatsen en tuinen.

De verzoekende partij stelt verder nog dat de verwerende partij gebruik maakt van de hoogtevoorschriften voor draad en groenafsluiting om deze zo toe te passen voor een stenen muur.

De verzoekende partij verduidelijkt met betrekking tot de strook voor binnenplaatsen en tuinen dat in de gevallen waar een bakstenen muur van 2 meter toegelaten is, dit niet alleen enkel aan de gekoppelde kant kan, maar dat dit ook in het verlengde van de scheidingsmuur moet gebeuren. Ten opzichte van de niet-gekoppelde kant is het volgens de verzoekende partij een vrijstaand

gebouw en zijn afsluitingsmuren in het geheel (en dus ook in hout) verboden. Zij bestrijdt hierbij niet alleen de hoogte, maar ook het gebruik van materialen. Volgens haar is ook baksteen in dit geval niet toegelaten en stelt de verwerende partij dan ook ten onrechte vast dat dit wel het geval zou zijn. Nu worden betonpalen en een muur in de tuin toegestaan.

Wat betreft de gebruikte materialen voert de verzoekende partij nog aan dat de verwerende partij ten onrechte vaststelt dat hout kan beschouwd worden als een kwalitatief en duurzaam alternatief voor gevelsteen. Kwalitatief en technisch gezien zijn er immers grote verschillen tussen gevelsteen en hout. In de afwijkende voorwaarde is er geen specificatie gemaakt van de kwaliteitsvereiste waaraan het hout minimum moest voldoen om als gelijkwaardig beschouwd te kunnen worden. De verzoekende partij stelt dat de afsluiting momenteel wordt uitgevoerd in niet-gelijkwaardig dennenhout. Zij stelt dat hagen volgens het Veldwetboek op 50 cm van de perceelgrens geplaatst moeten worden, daar zij onderhoud vereisen. Zij meent dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het feit dat dennenhout ook veel onderhoud vereist. Door de bestaande draadafsluiting aan de rechterzijde is onderhoud van het hout verder niet meer mogelijk. Het lijkt de verzoekende partij dan ook logisch dat als de houten muur vergund wordt, er naar analogie met een haag een ruimte van 50 cm. van de perceelgrens wordt voorzien om de houten muur te kunnen onderhouden. Een dennenhouten afsluiting die niet onderhouden wordt, kan volgens de verzoekende partij dan ook kwalitatief zeker niet vergeleken worden met gevelsteen.

De verwerende partij laat volgens de verzoekende partij verder het plaatsen van betonnen palen in de achtertuin toe. Nochtans is dit volgens de verzoekende partij, in tegenstelling tot houten palen met een draadafsluiting, niet toegestaan. Bijkomend stelt zij dat 90% procent van de afsluitingen in de verkaveling zijn geplaatst en hiervan geen enkele bestaat uit een houten muur met betonnen palen.

3.2

De verzoekende partij voert verder nog aan dat volgens de voorschriften aan de niet gekoppelde zijde een muurtje geplaatst mag worden van 8 m². Volgens de afwijking zoals voorzien door de ambtenaar van de verwerende partij, hierin gevolgd door de verwerende partij mag er nu een muur geplaatst worden van 50 m². Van een kleine afwijking is er volgens de verzoekende partij dan ook geen sprake meer. Ook stelt zij dat de afwijkingen voor de hoogtes van gevelstenen muren in de zijtuin van 0,40 meter naar 2 meter en de afwijking om een gevelstenen muur van 2 meter toe te laten aan de niet gekoppelde zijde in de achtertuin, niet-aanvaardbare voorwaarden zijn. De toegelaten oppervlakte van 2 m². tuinmuur wordt immers daardoor verhoogd naar 56m². tuinmuur, wat niet kan beschouwd worden als een kleine afwijking.

Beoordeling door de Raad

1.

Waar de verzoekende partij vraagt de stedenbouwkundige vergunning en de afwijkingen te weigeren voor de afsluiting aan haar zijde en de voorkeur van het gemeentebestuur voor 'groene' draad-afsluitingen te volgen, dient dit verzoek te worden afgewezen.

De Raad is immers enkel bevoegd om een vergunningsbeslissing te vernietigen die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en het komt aan een verzoekende partij toe om in haar verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze "onregelmatigheid" van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het komt de Raad dan ook in beginsel niet toe om in de plaats van het vergunningverlenend bestuursorgaan te onderzoeken of een vergunning al dan niet (onder voorwaarden) kan verleend worden. Hij kan enkel nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de uitoefening van haar bevoegdheid binnen de grenzen van de wettigheid is gebleven.

2.

Los van de bedenking dat het betoog van de verzoekende partij wel enige nauwkeurigheid mist in concrete aanduiding van geschonden regelgeving en voor een deel ook opportuïteïtskritiek bevat, blijkt uit het verzoekschrift op voldoende duidelijke wijze dat zij zich gegriefd voelt omdat de bestreden beslissing de vergunning aflevert in strijd met en mits afwijking op de geldende verkavelingsvoorschriften. Zij motiveert dit onder meer gelet op visueel-vormelijke nadelige effecten en andere hinder, wat te begrijpen is als een schending van artikel 4.4.1 VCRO wat de afwijking van de verkavelingsvoorschriften betreft. Verder bekritiseert zij de motivering van de bestreden beslissing op meerdere punten, wat te begrijpen is als een schending van de materiële motiveringsplicht.

3.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a VCRO volgt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van een aanvraag die gelegen is binnen de grenzen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning, gebonden is door de reglementaire en verordenende voorschriften van de verkavelingsvergunning, tenzij daarvan op geldige wijze kan worden afgeweken.

Overeenkomstig artikel 4.4.1, §1 VCRO kunnen in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen.

De vereiste dat enkel beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan, houdt in dat er geen afwijkingen toegestaan mogen worden die afbreuk doen aan de essentiële gegevens van de verkavelingsvergunning of het plan (*Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, 136*).

Artikel 4.4.1, §1 VCRO moet als uitzonderingsbepaling restrictief worden geïnterpreteerd. De 'beperkte afwijking' moet ook de toets aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening doorstaan. Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt in deze over de discretionaire bevoegdheid om, rekening houdend met deze restrictieve interpretatie, te bepalen of een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning slechts in beperkte mate van de verkavelingsvoorschriften afwijkt en dus in toepassing van artikel 4.4.1, §1 VCRO toch kan worden vergund.

De Raad kan in het kader van het hem opgedragen wettigheidstoezicht slechts nagaan of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid ter zake niet kennelijk te buiten is gegaan en in redelijkheid tot de bestreden beslissing kon komen.

4.

Het perceel is gelegen binnen de goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling '101/0421'. Artikel 1.05 van de verkavelingsvoorschriften bepaalt inzake erfscheidingen het volgende:

“

...

4° Erfscheidings:

a) *Verplichte afsluitingsmuur (aangeduid op het plan): moet tezelfdertijd als het hoofdgebouw worden opgericht met een hoogte van 2 m en uitgevoerd worden in gevelsteen, afgedekt met muurkappen, natuursteen of ezelsrug*

b) *Facultatieve afsluitingsmuren tussen de erven onderling en tussen een erf en de openbare weg.*

Behoudens andersluidende bepalingen inde volgende artikelen:

1) *in de voortuinstrook: muurtje in gevelsteen, waarvan de hoogte, behoudens de posten naast de ingangen, 0,40 m niet overschrijdt;*

2) *in de zijtuinstrook:*

- *indien zichtbaar vanaf de openbare weg: muurtje in gevelsteen met een maximum hoogte van 0,40 m;*
- *indien niet zichtbaar vanaf de openbare weg, na volledige bebouwing van het betrokken gebouw: muur in baksteen met een maximum hoogte van 2 m;*

3) *in de strook voor binnenplaatsen en tuinen:*

- *bij vrijstaande bebouwing: verboden;*
- *bij gekoppelde bebouwing en bij kopgebouwen: een afsluitingsmuur in baksteen is toegelaten in het verlengde van de scheidsmuur van het hoofdgebouw tot een maximumhoogte van 2 m;*
- *bij gegroepeerde of aaneengesloten bebouwing behalve de kopgebouwen: afsluitingsmuren in baksteen met een maximumhoogte van 2 m zijn toegelaten op alle perceelgrenzen.*

c). *Groenblijvende hagen of draadafsluiting met groen genieten de voorkeur.*

”

...

De verkaveling '101/0421' definieert in artikel 1.01, eerste lid, 8) “Gekoppelde Bebouwing” als een “bebouwingswijze waarbij twee gelijkvormige gebouwen worden geplaatst op een gemeenschappelijke zijgrens van twee percelen, op eenzelfde bouwlijn, zodat zij een harmonisch geheel vormen”.

Uit deze bepaling volgt dat de woning van de aanvragers aan de zijde van de verzoekende partij niet gekoppeld is. De woning van de aanvragers en woning van de verzoekende partij is van elkaar gescheiden door telkens een oprit naar de achterliggende garage.

5.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de toepassing van artikel 4.1.1, §1 VCRO het volgende overwogen:

“

...

Er kan op een geldige manier worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling (artikel 4.4.1 VCRO), mits het opleggen van voorwaarden: De hoogte van de tuinafsluiting in de voortuinstrook dient te worden beperkt tot 0.60m, de hoogte van de tuinafsluiting in de zijtuinstrook dient te worden beperkt tot 2.00m.

Artikel 4.4.1. bepaalt dat in een vergunning, na openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen toegestaan worden op verkavelingsvoorschriften m.b.t. o.a. de afmetingen van constructies en gebruikte materialen.

De afwijkmogelijkheid is een uitzonderingsmaatregel en moet dan ook restrictief worden toegepast. De afwijking mag geen oneigenlijke wijziging van de verkavelingsvergunning geven en mag geen afbreuk doen aan de essentiële gegevens van het plan. De afwijking mag ook niet strijdig zijn met de goede ruimtelijke ordening.

De voorgestelde afwijkingen (materiaalgebruik en hoogtes) overschrijden het toepassingsgebied van art. 4.4.1. niet (mits het opleggen van voorwaarden). De afwijking geeft geen aanleiding tot een oneigenlijke wijziging van de verkaveling.

Hoogtes:

De verkaveling legt op dat afsluitingen in de voortuin en zijtuin (zichtbaar vanop straat) een maximum hoogte dienen te hebben van 0.40m, uitgevoerd in gevelsteen. Het plan (bijgebracht in beroepsprocedure) bevat langsheen de rechterperceelsgrens in de voortuinstrook en de zijtuinstrook (zichtbaar vanop straat) 4 verschillende hoogtes van houten afsluiting, nl. 0.60m, 1.00m, 1.40m en 2.00m. Op de linkerperceelsgrens heeft de afsluiting een hoogte van 0.60m.

Op foto's, aangebracht door de vergunningsaanvrager tijdens de hoorzitting, wordt duidelijk aangetoond dat op de rechterperceelsgrens, in de zijtuinstrook, recentelijk een nieuwe tuinafsluiting werd geplaatst door de rechterburen, met een hoogte van 2.00m.

Het afwijken van de opgelegde hoogte met 20 cm (van 0.40m naar 0.60m) in de voortuinstrook kan beschouwd worden als een beperkte afwijking, die geen afbreuk doet aan de essentiële gegevens van de verkaveling. De zichtbaarheid blijft nog steeds gegarandeerd, een afsluiting met hoogte van 0.60m zorgt nog steeds voor een open en overzichtelijk beeld van de voortuin.

Een tuinafsluiting van 2.00m in de zijtuinstrook is ook aanvaardbaar, gelet op de beperkte zichtbaarheid hiervan, naar analogie met de afsluiting van de rechterburen.

De hoogte van 2.00m in de achtertuin is in overeenstemming met de geldende voorschriften.

Materiaalgebruik:

Het voorgestelde materiaalgebruik voor de afsluiting is hout. De verkaveling schrijft voor dat de afsluiting in de voor- en zijtuinstrook (zichtbaar vanop openbare weg) gevelsteen dient te zijn, voor de achter- en zijtuinstrook (niet zichtbaar vanop openbare weg) is baksteen toegelaten. Verder wordt gesteld dat groenblijvende hagen en draadafsluiting met groen de voorkeur genieten.

Hout kan beschouwd worden als een kwalitatief en duurzaam alternatief voor (gevel)steen en is een natuurlijk materiaal dat thuis hoort binnen de inrichting van een tuinzone.

Nog niet alle loten van de verkaveling werden reeds bebouwd. Ook niet alle tuinafsluitingen werden voltooid. Er is dus nog geen duidelijk beeld van veel voorkomende materialen, hoogtes, ...

Het uitvoeren van de tuinafsluiting in hout zal het bestaande én toekomstige straatbeeld geenszins schaden.

... ”

6.

6.1

Uit deze overwegingen blijkt dat de verwerende partij met andere woorden een afwijking toestaat van 20 cm in de voortuinstrook. Dit wordt gemotiveerd omdat dergelijke afwijking “*kan beschouwd worden als een beperkte afwijking, die geen afbreuk doet aan de essentiële gegevens van de verkaveling. De zichtbaarheid blijft nog steeds gegarandeerd, een afsluiting met hoogte van 0.60m zorgt nog steeds voor een open en overzichtelijk beeld van de voortuin*”. Een tuinafsluiting van 2 meter in de zijtuinstrook zou volgens de verwerende partij ook aanvaardbaar zijn, gelet op de beperkte zichtbaarheid hiervan, naar analogie met de afsluiting van de rechterburen. De hoogte van 2 meter in de achtertuin zou dan weer conform zijn aan de geldende verkavelingsvoorschriften.

De verwerende partij stelt verder vast dat het voorgestelde materiaalgebruik voor de afsluiting hout betreft en laat deze afwijking van de materiaalkeuze toe voor de gehele afsluiting. Zij verantwoordt dit door te stellen dat hout kan beschouwd worden als een kwalitatief en duurzaam alternatief voor (gevel)steen en een natuurlijk materiaal betreft dat thuis hoort binnen de inrichting van een tuinzone. Volgens haar is er verder nog “*geen duidelijk beeld van veel voorkomende materialen, hoogtes, ...*” binnen de verkaveling. Finaal stelt zij hier ter zake nog vast dat het “*uitvoeren van de tuinafsluiting in hout [...] het bestaande én toekomstige straatbeeld geenszins [zal] schaden*”.

6.2

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motivatie bestrijdt en in het bijzonder de wijze waarop de verwerende partij de afwijkingen heeft verleend. De Raad neemt in het betoog van de verzoekende partij weliswaar afstand van de loutere opportunitetskritiek. Het loutere feit dat de verzoekende partij een andere mening heeft over de toepassing van de verkavelingsvoorschriften, zelfs over de wijze waarop zij die op haar eigen terrein heeft toegepast, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij tezelfdertijd zuivere wettigheidskritiek voert op de onwettige toepassing van de geldende verkavelingsvoorschriften en de wijze waarop de verwerende partij artikel 4.4.1, §1 VCRO op deze voorschriften toepast.

7.

7.1

Voorafgaandelijk dient vastgesteld te worden dat de woning van de aanvragers, zoals gesteld, langs de zijde van de verzoekende partij niet gekoppeld is. In functie van deze vaststelling moeten de verkavelingsvoorschriften en de afwijkingen er op beoordeeld worden.

7.2

Nog daargelaten de vaststelling dat een houten tuinafsluiting noch een “groenblijvende haag”, noch een “draadafsluiting met groen”, noch een gevelstenen of bakstenen muur betreft, betreffen de afwijkingen in hoogte, afwijkingen die samen genomen naar het oordeel van de Raad niet meer beschouwd kunnen worden als beperkt. De verwijzing hierbij naar een gebrek aan duidelijk beeld van veel voorkomende materialen en hoogtes binnen de verkaveling, overstijgt zonder verdere precisering de waarde van een loutere stijlformule niet.

7.3

De verkavelingsvoorschriften voorzien voor de voortuinstrook een muurtje in gevelsteen, waarvan de hoogte 0,40 meter niet overschrijdt.

De verwerende partij verleent voor de afsluiting in de voortuinstrook een afwijking van 20 cm. Zij verantwoordt dit onder meer aan de hand van het feit dat de zichtbaarheid van de voortuin gevrijwaard wordt. Hiermee wil de verwerende partij, zoals ook aangehaald door de verzoekende partij, vermoedelijk tegemoetkomen aan de argumentatie uit het andersluidend besluit van het college van burgemeester en schepenen en het bezwaarschrift dat tijdens het openbaar onderzoek werd ingediend. Deze argumentatie had evenwel betrekking op ruimtelijke veiligheidsoverwegingen en daarmee de zichtbaarheid van de straat.

7.4

Voor de zijtuinstrook voorzien de verkavelingsvoorschriften twee hypothesen. Indien de afsluiting zichtbaar is vanop de openbare weg, mag deze een hoogte van 0,40 meter (in gevelsteen) niet overschrijden en indien ze niet zichtbaar is vanop de openbare weg mag de hoogte gaan tot 2 meter (in baksteen).

De verwerende partij stelt dat de houten afsluiting in de zijtuinstrook een hoogte mag hebben van 2 meter. Dit betreft een afwijking van 1,60 meter voor zover de erfscheiding zichtbaar is. Deze afwijking wordt eveneens gekoppeld aan een afwijkend materiaalgebruik (hout in plaats van gevelsteen voor zover zichtbaar vanaf de openbare weg). De Raad stelt vast dat, waar de erfscheiding niet zichtbaar is vanaf de openbare weg, dergelijke hoogte van 2 meter wel toegestaan is, maar enkel mits gebruik van baksteen. Het feit dat de afsluiting in de zijtuinstrook beperkt zichtbaar is naar analogie met de afsluiting van de rechterburen, doet aan het voorgaande niets af. Door naar 'analogie' te verwijzen naar de afsluiting van de rechterburen erkent de verwerende partij immers impliciet maar zeker de zichtbaarheid van de erfscheiding.

7.5

De bewering van de verwerende partij dat de afsluiting in de achtertuin in overeenstemming is met de geldende voorschriften, betreft verder een zeer beperkende en zelfs foutieve interpretatie van de verkavelingsvoorschriften, die hieraan bijkomende voorwaarden stellen: *“afsluitingsmuur in baksteen is toegelaten in het verlengde van de scheidsmuur van het hoofdgebouw tot een maximumhoogte van 2 m”*. Gezien deze bijkomende voorwaarden, kon de verwerende partij niet voorhouden dat de hoogte van de erfafsluiting in de achtertuin in overeenstemming is met de geldende voorschriften aangezien er langs de zijde van de verzoekende partij geen gekoppelde bebouwing is en er dus geen verlengde is van een scheidsmuur van het hoofdgebouw. Het feit dat de verwerende partij ook een afwijking voorziet op het materiaalgebruik, doet hieraan niets af.

8.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de motivering van verwerende partij gebrekkig is wat betreft de toepassing van de verkavelingsvoorschriften zelf, maar dat tevens de motivering inzake de verleende afwijkingen het toepassingsgebied van artikel 4.4.1, §1 VCRO overschrijdt, minstens als kennelijk onredelijk moet aanzien worden.

Gelet op voorgaande vaststellingen dienen de kritieken van de verzoekende partij inzake de goede ruimtelijke ordening niet verder onderzocht worden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 juni 2016, waarbij aan de aanvragers de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van erfafscheidingen in voor- en achtertuin op een perceel gelegen te Emblem en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 241 Z.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvragers en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 februari 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS